

Jo no vinc al pou

DANIEL VIDAL-BARRAQUER

Tenen pedres a les venes,
les seves ferides no sagnen ni es tanquen.

Tenen cabells als ulls,
i només baixa aire pel seu esòfag.

Bullen i lluiten submisos.
Segueixen el so del xiulet,
amb les dents del gos al darrere.

A cada ullal un cotó.
Per llengua una esponja.

Les seves mans són de tinta,
però no deixen rastre

Borda el gos...
es queden callats

VIDAL-BARRAQUER, Daniel (inèdit).